

ภาคผนวก ก

ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง
พ.ศ.....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง พ.ศ.....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการในทางพาณิชยกรรม การบริการ และให้หมายความ รวมถึงกิจการอื่นที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

“ค้าปลีก” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายแก่ผู้บริโภคโดยตรง

“ค้าส่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจโดยการขายแก่ผู้ซื้อ ที่นำไปขายหรือให้บริการต่อ และให้หมายความรวมถึง การขายเป็นจำนวนมาก ตามที่คณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งประกาศกำหนด

“ขาย” หมายความว่า การโอนกรรมสิทธิ์ในสินค้าให้แก่บุคคลอื่น และให้หมายความรวมถึงการให้บริการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มีให้บังคับแก่ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือ ราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจ ค้าปลีกค้าส่ง เรียกโดยย่อว่า “กคค.” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจากส่วนราชการ จำนวนแปดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้ว่าราชการ กรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลาง และขนาดย่อม

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านการค้าปลีกค้าส่ง ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านการค้าระหว่างประเทศ ด้านละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชน จำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งไม่มีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์ขัดแย้ง ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม กับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ ซึ่งได้รับการสรรหา จากสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมผู้ผลิต สมาคมการค้า ที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค สถาบันละหนึ่งคน

ให้อธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการค้าภายใน แต่งตั้งผู้แทนกรมการค้าภายใน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการผู้แทนสถาบัน หรือองค์กรเอกชน ตามมาตรา ๗ (๑) และ (๔) ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการ หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งมีจำนวนสิบสองคน ทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอรายชื่อเป็นกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) และ (๔) ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดีมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน

(๒) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน

(๓) ผู้แทนสถาบันภาคการจำหน่าย ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสองคน

(๔) ผู้แทนองค์กรเอกชนที่ดำเนินการ โดยมีใช้เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน และมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชุมชน หรือการคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งเลือกกันเองเหลือสองคน

(๕) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการตามมาตรา ๗ (๑) หรือ (๔)

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือก กรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธาน และคัดเลือกกรรมการสรรหาอีกคนหนึ่ง เป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการ ในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ

การเลือกกรรมการสรรหาตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ การคัดเลือกและการเลือกกรรมการ ตามมาตรา ๗ (๑) และ (๔) ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณา คัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ ประสบการณ์และคุณสมบัติตามมาตรา ๗ (๑) หรือ (๔) และมาตรา ๘ เป็นจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการที่จะได้รับการแต่งตั้ง และจัดทำบัญชีรายชื่อ พร้อมรายละเอียดของบุคคลดังกล่าว เสนอต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยต้องมีความยินยอมเป็นหนังสือของผู้ได้รับการเสนอชื่อนั้น ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว มติในการเสนอชื่อต้องมีคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมด

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรียกประชุมบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกตาม (๑) เพื่อทำการคัดเลือกกันเองให้ได้บุคคลที่จะเป็นกรรมการตามจำนวนที่พึงมี ได้ตามมาตรา ๗ (๑) และ (๔) โดยให้บุคคลซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดในแต่ละด้านและ แต่ละสถาบันเป็นผู้ได้รับการเลือกเป็นกรรมการทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

(๓) เมื่อได้คัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) แล้ว ให้สำนักเลขาธิการของคณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง เสนอรายชื่อต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพื่อดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสรรหามีมติ

มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่ง คราวละสองปี

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบหนึ่งปี ให้กรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ออกจากตำแหน่งจำนวนห้าคน โดยวิธีจับสลากและให้ถือว่าการออกจากตำแหน่ง โดยการจับสลากดังกล่าว เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการ ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินการต่อไปจนกว่า กรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระตามมาตรา ๑๑ กรรมการ ตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีส่วนได้เสียหรือผลประโยชน์ขัดแย้ง ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมกับการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งกรรมการ

(๔) รัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

เมื่อมีกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าการ กกค. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๓ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่ กกค. กำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือ และแจ้งวาระการประชุม ให้กรรมการทุกคนทราบ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัด ในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๑๔ การประชุม กกค. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า กึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

กรณีการประชุมครั้งใดต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม หากได้มีการนัดประชุม เรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วัน นับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการ ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการทั้งหมดให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๕ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ และสรุปมติแสดงในเว็บไซต์ ที่ผู้สนใจสามารถเข้ามาอ่านดูได้

ถ้ามีความเห็นแย้ง ให้บันทึกความเห็นแย้ง พร้อมเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือ ก็ให้บันทึกไว้ด้วย

มาตรา ๑๖ ถ้าปรากฏภายหลังว่ากรรมการใน กกค. ขาดคุณสมบัติอันเป็นเหตุให้ ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งเช่นนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาของ กกค. ตามมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๓ หากกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียใดๆ ในเรื่องที่พิจารณาห้าม มิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

ในการพิจารณาตามวรรคหนึ่ง กรรมการอาจถูกคัดค้านได้ เพราะเหตุที่ตนมีส่วนได้เสีย ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในเรื่องที่พิจารณานั้น

เมื่อมีกรณีตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุที่คัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการที่ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อ

ซักถามแล้ว ต้องออกจากที่ประชุมในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจาก ที่ประชุมให้ถือว่าคณะกรรมการนั้น ประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้าน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ การพิจารณาหรือมติใดๆ ของกรรมการ ที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาหรือมีคำสั่งมิให้เข้าร่วมในการพิจารณาของ กกค. ย่อมไม่เสียไป

มาตรา ๑๙ บทบัญญัติ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหาย ต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้

มาตรา ๒๐ กกค. มีอำนาจและหน้าที่กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการจัดระบบการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบ ต่อผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ผู้ผลิต เกษตรกร หรือความเป็นอยู่ของประชาชน ชุมชนและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง เพื่อประโยชน์ต่อเศรษฐกิจการค้า ของประเทศและศักยภาพ ในการแข่งขัน และให้มีอำนาจหน้าที่ในทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ประกาศกำหนดให้ธุรกิจประเภทหนึ่งประเภทใดที่มีลักษณะหรือขนาดของธุรกิจตามที่กำหนดเป็นธุรกิจควบคุม กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของธุรกิจ และการห้ามขายในบริเวณหรือพื้นที่ที่กำหนดตามมาตรา ๓๔

(๒) กำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ตามมาตรา ๓๕

(๓) กำหนดมาตรการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ตามมาตรา ๓๕

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต ประกอบธุรกิจการเปลี่ยนแปลง การขยายหรือลดสาขา และการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ ผลกระทบ ตามมาตรา ๓๗

(๕) สั่งการให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ระวัง หยุดหรือแก้ไขปรับปรุงการกระทำตามมาตรา ๔๓

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์การลงโทษทางปกครองตามมาตรา ๕๑

(๗) กำหนดระเบียบการรับเรื่องร้องเรียนและพิจารณาเรื่องที่มีการร้องเรียนตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๘ (๔)

(๘) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กกค.

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง กกค.อาจมอบอำนาจให้คณะกรรมการระดับจังหวัด กำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด แทนก็ได้

เมื่อคณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งได้กระทำการตามวรรคหนึ่ง แล้ว ต้องรายงานให้ กกค.ทราบด้วย

มาตรา ๒๑ ให้มีคณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง เรียกโดยย่อว่า “กกค.” ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานครให้ กกค. ทำหน้าที่คณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งกรุงเทพมหานคร

(๒) ในเขตจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด อัยการจังหวัด นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง จากบุคคลที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้านการค้าปลีกค้าส่ง ด้านการบริหารธุรกิจ ด้านละหนึ่งคน ผู้แทนหอการค้าจังหวัด ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมจังหวัด ผู้แทนองค์กรเอกชนที่ดำเนินการโดยไม่ใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้ มาแบ่งปันกัน และมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาชุมชน หรือการคุ้มครองผู้บริโภคด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการ พาณิชยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานการค้าภายในจังหวัด กรรมการค้าภายใน เป็นกรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่จังหวัดใดมีอัยการจังหวัดหลายคน ให้เลือกกันเองเหลือหนึ่งคน

มาตรา ๒๒ การสรรหาและการแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๑ (๒) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดดำเนินการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนดและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ กกค. เห็นชอบ

มาตรา ๒๓ ให้ กกค. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดของตน ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อ กกค. ในการกำหนดให้ธุรกิจประเภทหนึ่งประเภทใด เป็นธุรกิจควบคุม กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของธุรกิจ และการห้ามขายในบริเวณหรือพื้นที่ที่กำหนด ตามมาตรา ๓๔

(๒) ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กกค. มอบหมาย ตามมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙

(๓) ให้ความเห็นต่อ กกค. ในการพิจารณาคำขออนุญาต ประกอบธุรกิจการเปลี่ยนแปลง การขยายหรือลดสาขา ตามมาตรา ๓๘

- (๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใด มาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น
 (๕) ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของ กกค. และปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กกค.

มอบหมาย

- (๖) ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ กกค.

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งของ กกค. จะขัดหรือแย้งกับกรณีที่ กกค. กำหนดตามมาตรา ๒๐ มิได้

มาตรา ๒๔ ให้นำความ ตามมาตรา ๘ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งและการประชุมของ กกค. โดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ให้ กกค. แต่งตั้งคณะกรรมการ รับฟังเรื่องร้องเรียนประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ ทางด้านกฎหมาย ด้านการค้าส่งค้าปลีก ผู้แทนมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษา ข้าราชการซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ ด้านกฎหมาย หรือด้านการพาณิชย์ และให้ผู้แทนสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการ รับฟังเรื่องร้องเรียน เลือกอนุกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการ

ให้คณะกรรมการรับฟังเรื่องร้องเรียน มีหน้าที่พิจารณาเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๒๘ (๔) หรือ มาตรา ๒๙ (๒) แล้วเสนอความเห็นต่อ กกค.

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการรับฟังเรื่องร้องเรียน มีอำนาจเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ส่งเอกสารหรือหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๒๖ กกค. หรือ กกค. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่มอบหมาย แล้วรายงานต่อ กกค. หรือ กกค. ก็ได้

มาตรา ๒๗ ให้นำความตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการประชุมของ คณะอนุกรรมการการรับฟังเรื่องร้องเรียนและคณะกรรมการโดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

มาตรา ๒๘ ให้กรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการกลางกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง และสำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่งกรุงเทพมหานคร เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กคค.” โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการสรรหา กคค. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กคค. กรุงเทพมหานคร คณะอนุกรรมการรับฟังเรื่องร้องเรียน และคณะอนุกรรมการที่ กคค. แต่งตั้งและทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางประสานงานกับ กคค. ในจังหวัดอื่น

(๒) ติดตามความเคลื่อนไหว สถานการณ์การประกอบธุรกิจ และการแก้ไขปัญหาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง การส่งเสริมพัฒนาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง แล้วรายงานต่อ กคค. และ กคค. กรุงเทพมหานคร

(๓) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ทิศทางและแนวโน้มของพฤติกรรมประกอบการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง และปัญหาอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง รวมทั้งเสนอความเห็นหรือมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง การส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ให้มีความเข้มแข็ง และให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งทุกประเภท อยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้มีบทบาทในการยกระดับความเป็นอยู่ ของประชาชน วัฒนธรรม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม

(๔) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่า ได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และพิจารณากลับกรอง พร้อมเสนอความเห็น แล้วนำเสนอคณะอนุกรรมการ รับฟังเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ กคค. ประกาศกำหนด

(๕) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติตามมติ กคค. กคค. กรุงเทพมหานคร หรือตามที่ กคค. กคค. กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการรับฟังเรื่องร้องเรียน หรือคณะอนุกรรมการที่ กคค. แต่งตั้งมอบหมาย

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระทรวงพาณิชย์ในทุกจังหวัด ทำหน้าที่ เป็นสำนักงานเลขานุการ ของคณะกรรมการระดับจังหวัดกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ในจังหวัดอื่น เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน กจค.” โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของ กจค. และคณะกรรมการซึ่ง กจค. แต่งตั้งและหน้าที่ประสานงานกับ กจค.

(๒) ปฏิบัติการเช่นเดียวกันกับมาตรา ๒๘ (๒) (๓) (๔) (๕) ในเขตจังหวัดนั้นแล้วเสนอต่อ กจค.

(๓) ปฏิบัติการตามมติของ กจค. และ กจค. และปฏิบัติการอื่นตามที่ กจค. มอบหมาย **มาตรา ๓๐** ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๔ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ผู้ผลิต และผู้เกี่ยวข้องส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐาน เพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา ในกรณีที่ขอให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานเกี่ยวกับ ต้นทุนของสินค้าหรือบริการต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากกรรมการ และเลขานุการ กจค. หรือประธาน กจค. ก่อน

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ประกอบธุรกิจสถานที่ ให้บริการของ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง หรือบุคคลใดในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียนเอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าว ซึ่งอยู่ในสถานที่นั้น ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

(๓) ในกรณีที่มีหลักฐานชัดเจนเป็นที่เชื่อได้ว่ามีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ให้มีอำนาจอายัดบัญชี ทะเบียนเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๒) ต้องมีหนังสือแนะนำตัวไปแสดงด้วย

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติกรตาม พระราชบัญญัติให้ กกค. กจค. กรรมการพิจารณา อุตสาหกรรม อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การจัดระบบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

มาตรา ๓๔ ให้ กกค. มีอำนาจประกาศกำหนดให้ ธุรกิจประเภทหนึ่งประเภทใดที่มี ลักษณะ หรือขนาดของธุรกิจตามที่กำหนดเป็นธุรกิจควบคุม เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ การป้องกันและบรรเทาผลกระทบต่อ การปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม สภาวะความเป็นอยู่ของประชาชน วัฒนธรรมของชุมชน และ สิ่งแวดล้อม

ในการกำหนดธุรกิจควบคุม ตามวรรคหนึ่งให้ กกค. มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับ สถานที่ตั้ง สภาพแวดล้อมของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รวมทั้งห้ามขายในบริเวณ หรือพื้นที่ที่ กำหนด ไม่ว่าจะเป็นการขาย โดยลักษณะวิธีการวางสินค้า ในที่หนึ่งใดใด เป็นปกติ หรือเร่ขาย ทั้งนี้ ให้มีเกณฑ์การประเมินที่เป็นตัวชี้วัดที่ชัดเจนโดยคำนวณจาก จำนวนประชากรจำนวนธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่ง หรือระยะห่างระหว่างร้านค้าหรือพื้นที่อยู่อาศัย ขนาดของพื้นที่ ในการประกอบธุรกิจ การกระจุกตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การใช้ประโยชน์ในที่ดิน และส่วนแบ่งตลาดของผู้ ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่จำเป็น

ในกรณีภาวะตลาดหรือข้อเท็จจริงที่อาศัยเป็นหลัก ในการพิจารณาออกประกาศตาม วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เปลี่ยนแปลงไป หรือสิ้นสุดลง ให้ กกค. พิจารณาทบทวนและประกาศ เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกประกาศนั้น

ประกาศ กกค. ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๕ ให้ กกค. กำหนดนโยบายและมาตรการสนับสนุนส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายธุรกิจ หรือรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมทางการตลาด เพื่อลดต้นทุนสินค้า ภาระการขนส่งและ ให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ โดยไม่ขัดต่อการแข่งขันที่เป็นธรรม

มาตรา ๓๖ ผู้ใดจะประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ที่มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๔ ต้องได้รับอนุญาตจาก กกค.

เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงดำเนินการก่อสร้างตัดแปลง ใช้หรือเปลี่ยนแปลงการใช้อาคารที่ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

การเปลี่ยนแปลง การขยายหรือลดสาขา ของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หลังจากได้รับอนุญาตจะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุญาตจาก กกค.

การเลิกประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การย้ายสำนักงาน และการโอนธุรกิจให้ผู้อื่น ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ทราบภายในสามสิบวันนับแต่ที่ได้ดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๓๗ การขออนุญาตตามมาตรา ๓๖ ให้ยื่นคำขอและจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบธุรกิจใกล้เคียง ชุมชน สิ่งแวดล้อม รวมทั้งแผนการแก้ไขผลกระทบและการพัฒนาชุมชน สิ่งแวดล้อม ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข กกค. ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้มีเกณฑ์การประเมินที่เป็นตัวชี้วัดที่ชัดเจนโดยคำนวณจากจำนวนประชากร จำนวนธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือระยะห่างระหว่างร้านค้า หรือพื้นที่อยู่อาศัย ขนาดของพื้นที่ในการประกอบธุรกิจ การกระจุกตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบค้าปลีกค้าส่ง

มาตรา ๓๘ เมื่อได้รับคำขออนุญาต ตามมาตรา ๓๗ แล้วให้ กกค. พิจารณารายละเอียดของคำขอสภาพเศรษฐกิจ และความต้องการของท้องถิ่นรวมทั้งความเห็นของ กกค. กรณีที่เห็นว่าการประกอบธุรกิจการเปลี่ยนแปลง การขยายหรือลดสาขาของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เป็นไปตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง และ มาตราที่กำหนดไม่ให้เกิดผลกระทบความมั่นคง ทางเศรษฐกิจ การประกอบธุรกิจของธุรกิจอื่น ความเป็นอยู่ของประชาชน และวัฒนธรรมของชุมชน การคมนาคม สิ่งแวดล้อมหรือนโยบาย การผังเมืองและไม่มีผลกระทบของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ก็ให้สั่งอนุญาต ในกรณีนี้ กกค. อาจกำหนดเงื่อนไข ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติด้วยก็ได้

กรณีมีคำสั่งไม่อนุญาตให้แจ้งคำสั่งเป็นหนังสือไปยัง ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่ง ที่ขออนุญาต หากผู้ขออนุญาตไม่เห็นด้วยให้มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ในการมีคำสั่งตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระบุเหตุผล ในคำสั่งทั้งในปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจดังกล่าว

ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งจะเรียกร้องค่าเสียหายจาก กกค. เพราะเหตุที่มีคำสั่งตามวรรคสองมิได้

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้กระทำภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ที่มีคำสั่ง กรณีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับและหากได้ส่งให้กับ

บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้นหรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือหรือปิดหนังสือไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่ง

มาตรา ๓๕ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายประกอบธุรกิจอยู่ร่วมกันได้ด้วยความเป็นธรรมร่วมกัน ส่งเสริมเศรษฐกิจและ ความเป็นอยู่ของประชาชนวัฒนธรรมชุมชนและสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและความต้องการของแต่ละท้องถิ่นให้ กกค. มีอำนาจกำหนดมาตรการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ที่มีการประกาศกำหนดให้เป็นธุรกิจควบคุมตามมาตรา ๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีการแยกประเภท ลักษณะหรือขนาด ของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง และ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ประเภทหนึ่ง ประเภทใดรวมทั้งให้การประกอบธุรกิจ ค้าปลีกหรือค้าส่งมากกว่าหนึ่งประเภท ต้องขออนุญาต

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินธุรกิจ เพื่อมิให้มีการเอารัดเอาเปรียบผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกค้าส่งรายอื่นผู้ผลิต การสร้างอำนาจต่อรองทางธุรกิจที่เป็น ธรรมหรือขายสินค้าในราคาต่ำกว่าปกติ อย่างต่อเนื่อง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๓) กำหนดวัน เวลา และชั่วโมงในการเปิดปิดให้เหมาะสม กับสภาพเศรษฐกิจหรือ สภาพแวดล้อมในท้องถิ่น

(๔) กำหนดมาตรการดูแลการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่เป็นธรรมหรือสูง เกินสมควร และการกระทำที่ก่อให้เกิดความ ได้เปรียบเสียเปรียบระหว่างธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง

(๕) ส่งให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเก็บสินค้าหรือห้ามขายกรณี ที่มีเหตุอันเชื่อ ได้ว่าสินค้านั้น อาจเกิดอันตรายแก่สุขภาพหรือไม่ปลอดภัยในการอุปโภคบริโภคหรือมีการหลอกลวงผู้บริโภค

(๖) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง จัดทำสิ่งอำนวยความสะดวกต่อ สาธารณะ ดำเนินการป้องกันหรือแก้ไขผลกระทบที่เกิดจากการประกอบธุรกิจ ที่ก่อให้เกิดความ เดือดร้อนและเสียหายต่อธุรกิจใกล้เคียง ระบบการจราจร ประโยชน์สาธารณะ หรือสิ่งแวดล้อม

(๗) กำหนดมาตรการอื่นใด ที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกค้าส่ง ตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีภาวะตลาดหรือข้อเท็จจริงที่อาศัย เป็นหลักในการพิจารณาออกประกาศตามวรรคหนึ่ง เปลี่ยนแปลงไปหรือสิ้นสุดลงให้ กกค.พิจารณาทบทวนและประกาศเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกประกาศนั้น

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งให้กระทำเป็นประกาศ โดยต้องระบุเหตุผลในการออกประกาศไว้ด้วย

ประกาศ กกค. ตามวรรคหนึ่งและวรรคสองเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ที่ได้รับคำสั่งตาม มาตรา ๓๘ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวเว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ ตามคำสั่งหรือให้ยกเลิกคำสั่งของ กกค.

มาตรา ๔๑ ในการพิจารณากรณีตามมาตรา ๓๘ ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ ทั้งนี้ต้องเปิดโอกาส ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง อนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องชี้แจง และแสดงพยาน หลักฐาน ประกอบคำชี้แจงของตนตามสมควร

ในกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจจะพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่งได้ กกค. จะขยายเวลาออกไป ได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องบันทึกแสดงผลและความจำเป็นที่ต้องขยายเวลา ไว้ในการพิจารณาวินิจฉัยด้วย

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง แสดงข้อความบิดเบือนข้อเท็จจริงที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดต่อผู้บริโภคเกี่ยวกับราคา ค่าบริการ ปริมาณ คุณภาพ มาตรฐาน หรือสาระสำคัญของสินค้า หรือการให้บริการ

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ กกค. พบว่าผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รายใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามมาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดให้ กกค. มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจรายนั้นระงับหยุดหรือแก้ไขปรับปรุงการกระทำที่ฝ่าฝืน ในการนี้ กกค. จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติไว้ในคำสั่งด้วยก็ได้

ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ซึ่งได้รับคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวให้มีสิทธิอุทธรณ์ ต่อคณะกรรมการพิจารณา อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่ง

ให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม วรรคห้า และวรรคหก และมาตรา ๔๑ มาใช้ บังคับกับการพิจารณา การออกคำสั่งและการแจ้งคำสั่งโดยอนุโลม

หมวด ๔

การอุทธรณ์

มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย ด้าน เศรษฐกิจ ด้านการพาณิชย์ ด้านการบริหารราชการแผ่นดิน เป็นกรรมการ และให้ผู้แทนสำนักงาน กกค. เป็นเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับการแต่งตั้งผู้ทรง คุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนหนึ่ง เป็นประธาน กรรมการพิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๔๕ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ จะเป็นกรรมการใน กกค. หรือ กจค. มิได้

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง กกค. ตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๓
- (๒) มีคำสั่งทุเลาการปฏิบัติ ตามคำสั่งของ กกค. ตามมาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๓
- (๓) กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการยื่นอุทธรณ์ และ การพิจารณาอุทธรณ์
- (๔) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๔๗ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๔ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบหนึ่งปี ให้กรรมการพิจารณา อุทธรณ์ออกจากตำแหน่งจำนวน สามคน โดยวิธีจับสลากและ ให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจาก ตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๔๘ การประชุมของคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมต้องประกอบด้วย กรรมการไม่น้อยกว่าสองในสามของ จำนวนกรรมการทั้งหมด กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

ให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และ มาตรา ๑๙ มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งการประชุมและการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๔๕ หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้การพิจารณาอุทธรณ์ต้องคำนึงถึง วัตถุประสงค์ในการออกคำสั่งของ กกค. ด้วย

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยัง ผู้อุทธรณ์ให้นำความในมาตรา ๓๘ วรรคสาม วรรคห้า และวรรคหก และมาตรา ๔๑ มาใช้บังคับกับการพิจารณาการออกคำสั่งและการแจ้งคำสั่งโดยอนุโลม

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ได้มีคำวินิจฉัย เป็นประการใดให้ กกค. และผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งปฏิบัติตามนั้น

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๐ โทษทางปกครองมีดังต่อไปนี้

- (๑) คำหนิโดยเปิดเผยต่อสาธารณะชน
- (๒) ปรับทางปกครอง

มาตรา ๕๑ การลงโทษทางปกครอง ตามมาตรา ๕๐ (๑) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กกค. กำหนด

ในการลงโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๕๐ (๒) จำนวนค่าปรับทางปกครองต้องไม่เกินสองแสนบาท ในแต่ละกรรมโดยให้คำนึงถึงพฤติกรรมการกระทำและความเสียหายที่เกิดจากการกระทำนั้นด้วย

ถ้าผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครอง ตามวรรคหนึ่ง ไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครอง ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของ กกค. กกค. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการรับฟัง เรื่องร้องเรียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสาร หรือหลักฐานตามมาตรา ๒๐ (๘) มาตรา ๒๓ (๔) มาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๓๐ (๑) หรือ มาตรา ๔๗ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๓ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๓๐ (๒) (๓) หรือมาตรา ๓๘ วรรคห้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๕ (๖) ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๕๐ (๑) หากยังไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องอีกต้องรับโทษทางปกครองตาม มาตรา ๕๐ (๒)

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) ต้องรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๕๐ (๒)

มาตรา ๕๗ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๕ และรับโทษทางปกครองตามมาตรา ๕๕ หรือมาตรา ๕๖ ไปแล้ว แต่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๖ หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กกค. ตามมาตรา ๔๓ หรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่ หนึ่งล้านบาท ถึง สามล้านบาท และ ปรับอีก ไม่เกินวันละห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิด ซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นนิติบุคคล ให้กรรมการผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคล ในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยตน มิได้รู้เห็นหรือยินยอม หรือตนได้จัดการตามสมควร เพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๖๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ที่มีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีให้ กกค. มีอำนาจเปรียบเทียบได้ในการใช้อำนาจดังกล่าว กกค. อาจมอบหมายให้อธิบดี กรรมการศาลภายใน ผู้ว่าราชการจังหวัด พาณิชยจังหวัด หัวหน้าสำนักงานการศาลภายในจังหวัด หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นผู้กระทำได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับ ตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๒ ในวาระเริ่มแรกให้ กกค. ดำเนินการตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในหกเดือน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

เมื่อมีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีก หรือค้าส่งที่อยู่ ในบังคับของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งประกอบธุรกิจอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ยื่นคำขออนุญาตประกอบธุรกิจ ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง และเมื่อได้ยื่นขออนุญาตประกอบธุรกิจแล้วและอยู่ในระหว่าง รอการพิจารณาอนุญาต ให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต่อไปได้ เว้นแต่จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

เหตุผล : โดยที่ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศได้ประสบปัญหาและรับผลกระทบจากการแข่งขันที่รุนแรงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ประกอบกับมีการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน ทำให้ธุรกิจค้าปลีกค้าส่งบางรายไม่อาจแข่งขันได้ ต้องออกจากตลาดโดยไม่เป็นธรรม และในระยะยาวเมื่อคงเหลือผู้ประกอบการน้อยราย ผู้บริโภคจะขาดทางเลือกในการบริโภคสินค้า ดังนั้นเพื่อจัดระเบียบการค้าปลีกค้าส่งให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจการค้าและบริการ และเกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนและผู้บริโภค รวมทั้งเป็นการสร้างโอกาสแก่ผู้ประกอบการธุรกิจรายใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้